

ת"פ 13596/10/14 - מדינת ישראל נגד ה ס

בית משפט השלום בעכו

10 מרץ 2015

ת"פ 13596-10-14 מדינת ישראל נ' ס(עציר)

ת"פ 13609-10-14

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשם
ה ס

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד סלימאן נג'וא

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד פלדמן אורי, ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בתקיפת קטין, עבירה לפי סעיף 368ב'(א) סיפא לחוק העונשין.

עפ"י עובדות כתב האישום, הנאשם הוא אביו של הקטין ס.ע., יליד שנת 2000. ביום 1.10.14 ובעקבות סכסוך בין הנאשם לבין אשתו (אמו של הקטין), החל הנאשם לצעוק ולקלל את אשתו. המתלונן ביקש לגונן על אמו בכך שנעמד בינה לבין הנאשם. בתגובה לכך, היכה הנאשם את בנו באמצעות אגרופים וסטירות בכל חלקי גופו ובפניו, השכיב אותו על הספה וחנק אותו כשהוא מניח את רגלו על צווארו. הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שהדוד שמע את צעקותיה של האישה, נכנס לבית והרחיק את הנאשם מבנו הקטין.

כתוצאה מהמעשים הנ"ל, נגרמו לקטין אדמומיות ונפיחות סמוך לעין שמאל, שריטה בלחי ימין, פצע קטן במצח ושריטה במרפק ימין.

בטרם אדרש לטענות הצדדים אציין, כי קודם להרשעה התנהלו מספר דיונים הקשורים לכשירותו של הנאשם לעמוד לדין ולמצבו הנפשי בעת ביצוע העבירה.

עפ"י חוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לתיק מטעם הפסיכיאטר המחוזי, הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין ובר עונשין. יחד עם זאת, בחוות הדעת מתואר הנאשם כסובל מהפרעה סכיזואפקטיבית עם שימוש לרעה באלכוהול ובסמים. הנאשם אושפז במוסד לבריאות הנפש מספר פעמים החל משנת 2004, חלקם בעקבות צו בית משפט ובחלק מהמקרים נמצא לא כשיר ולא מסוגל לעמוד לדין.

האשפוז האחרון היה כ-3 חודשים לפני ביצוע העבירה.

בחוות הדעת נקבע, כי בזמן ביצוע העבירה הנאשם היה תחת השפעת סמים והתנהגותו לא הושפעה מתוכן פסיכוטי או פעילות הזייתית. במסגרת ההמלצות שבחוות הדעת, הומלץ לנאשם להמשיך בטיפול תרופתי קבוע ובהליך גמילה מסמים.

על אף שהנאשם ביקש תחילה לחלוק על תוצאת חוות הדעת, הוא חזר בו והודה במיוחס לו.

בטרם שמיעת הטענות לעונש, העידו בפניי אשתו ובנו הקטין של הנאשם. השניים אמרו כי סלחו לנאשם על מעשיו. אשתו של הנאשם הוסיפה כי הרקע להתנהגותו האלימה נובע מאי נטילת הכדורים ובעיית העישון (כשהכוונה היא כנראה לעישון סמים).

ב"כ המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב והשלימה את טיעוניה בעל פה, בעיקר לגבי מצבו הנפשי של הנאשם.

לטענתה, הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה מתבטא בפגיעה בשלומם ובגופו של הקטין אשר סבל מחבלות בפניו, מתחושת מחנק ומתחושת פחד והשפלה, ולנוכח חומרת המעשה והצורך בענישה משמעותית בעבירות אלימות במשפחה, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר במסגרת מתחם העונש ההולם שנע לדידה בין 12-24 חודשים.

לעומת זאת טען הסניגור, כי יש להקל באופן משמעותי עם הנאשם אשר נמצא במעצר מאז המקרה, תקופה של כ-5.5 חודשים. לדבריו, מדובר במקרה עם נסיבות מיוחדות המחייב התייחסות מיוחדת, שכן גם אם הנאשם הוא בר עונשין וכשיר לעמוד לדין, לא ניתן להתעלם ממצבו הנפשי עובר לביצוע העבירה כנתון רלוונטי לענייננו.

הסניגור טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וכי יש להקל עם הנאשם ולהעדיף את השמירה על התא המשפחתי תוך התחשבות בעמדתם הסלחנית של בני המשפחה.

כמו כן, הסניגור הפנה לאמור בהחלטה של מותב אחר מיום 26.2.15 (אגב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים), בה נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-6 חודשי מאסר בפועל, ובנסיבות אלה ברי כי הנאשם ריצה כבר עונש שנמצא ברף העליון של המתחם.

דין:

מעשהו של הנאשם פגע במספר ערכים מוגנים ועיקרם, שלומו הפיזי והנפשי של המתלונן, שהינו קטין בן 14 שנים.

אין צורך להכביר מילים על ההשלכות הנובעות מפגיעה בגופם ובנפשם של קטינים רכים בשנים, ועל החותם שפגיעות אלו משאירות בנפשם עם התבגרותם. זכותו של כל ילד לחיות בכבוד ובאשר, ואילו דרכי חינוך המבזים ומשפילים את הילד פסולים וראויים לכל גינוי.

במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, אין להתעלם מהעובדה, כי עבירת האלימות בוצעה כלפי קטין רך בשנים ומעשי האלימות כללו סטירות, אגרופים ואקט של חניקה. ברי אם כן שפוטנציאל הנזק הטמון במעשים כגון אלה, הוא גדול.

לכך יש להוסיף, כי הנאשם לא חדל ממעשיו עד להתערבות גורם אחר אשר נחלץ לעזרתו של הקטין למשמע צעקותיה של האם, ואלמלא כך יש להניח כי לקטין היו נגרמות חבלות חמורות בהרבה.

בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם אציין, כי שני פסקי הדין שעליהם ביקשה המאשימה להסתמך לצורך קביעת המתחם מתייחסים למקרים חמורים יותר מהמקרה דנן ולתיקים של ריבוי עבירות (מה שלא מתקיים בתיק זה). לעומת זאת, פסקי הדין אליהם הפנה הסניגור בטיעונו אשר מתייחסים למתחמים נמוכים בהרבה, הם בגין מקרים שקרובים יותר לנסיבות המקרה שלפנינו.

וידגש, על אף שעמדת בתי המשפט אחידה להוקיע מעשי אלימות בתוך המשפחה, הפער בתוצאות הענישה בין פסקי הדין השונים נובע בעיקר מהעובדה, שאין מקרה אחד דומה למשנהו, והרי סטירה לישבן או ללחי אינה דומה לשבירת גפיים, ואין דומה אירוע אחד או אירועים בודדים לרצף אירועים המהווה דרך חיים עד כדי התעללות מתמשכת.

לאור האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע המעשים, ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, יש לציין את התחלואה הכפולה ממנה סובל הנאשם, כמפורט בחוות הדעת הפסיכיאטרית, וכי העבירה בוצעה בהיות הנאשם תחת השפעת סמים ועל רקע אי נטילת הטיפול התרופתי שהוא אמור לקבל.

כמו כן, אפנה לגיליון הרשעות קודמות של הנאשם שכולל מקרים בגין עבירות אלימות, כולל תקיפה סתם של קטין בידי אחראי, שהסתיימו במתן צווי אשפוז, לאחר שנקבע כי הוא סובל ממחלת נפש ואינו מסוגל לעמוד לדין. לעומת זאת, ההרשעות בדין הן בעבירות אחרות ובעבירת אלימות אחת ישנה משנת 2000.

לצד אלה יש לציין, כי הקטין ואמו הביעו עמדה סלחנית כלפי הנאשם והביעו את רצונם כי הנאשם יחזור לחיק המשפחה.

נסיבותיו של המקרה אינן מגלות שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, בין לחומרה ובין לקולה, ובאיזון בין מכלול השיקולים, לרבות העובדה כי הנאשם שוהה במעצר כ-5.5 חודשים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה החופפת את תקופת מעצרו עד היום, קרי מיום מעצרו בתאריך 1.10.14 ועד היום.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי בתקופה זו לא יבצע עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט אדר תשע"ה, 10/03/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת